

Ole Bjørn Kraft: Efter de Udtalelser, som den højtærede Arbejds- og Socialminister har fremsat ved Forelæggelsen af Lovforslaget her i Tinget, og det Løfte, som indeholdtes i disse Udtalelser, vil ogsaa vi anbefale Forslaget til hurtig Vedtagelse.

Ragnhild Andersen: Allerede ved Behandlingen af det tilsvarende Lovforslag sidste Aar udtalte vort Parti, at vi fandt, der var Grund til at forbedre denne Lovgivning for de indkaldte militære værnepligtige, der kommer til Skade. Vi fandt, at der burde tages Hensyn til deres almindelige Indtjeningsmuligheder ude i det praktiske Liv, og at man derfor burde gøre Loven bedre, end den var, og end den bliver, idet dette Lovforslag jo gaar ud paa, at den forlænges uforandret. Mit Parti er imidlertid indforstaaet med, at en Revision af denne Lov bør ske i Forbindelse med den almindelige Revision af Ulykkesforsikringsloven, og det siges jo ogsaa i Betænkningen fra det andet høje Ting, at Meningen er, at ligesom de Forbedringer, som man maatte komme til i Ulykkesforsikringsloven, faar tilbagevirkende Kraft fra 1. April, vil Forbedringerne ogsaa faa tilbagevirkende Kraft for denne Lovs Vedkommende. Nu haaber jeg kun, at dette Udvalg vil tilendebringe sit Arbejde inden for en rimelig Tid, om jeg saa maa sige. Jeg har ogsaa den Glæde af og til at være Medlem af et Udvalg. Jeg sidder f. Eks. i Udvalget for Eengangshjælp og Rabatmærker, og hvis Tempoet skal være lige saa langsomt i det kommende Udvalg, som det er i det Udvalg, jeg er Medlem af, kan det godt tage lidt for lang Tid. Jeg vil haabe, at det ikke bliver Tilfældet.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i Tinget.

Johs. Christiansen: For et Aar siden lovede den højtærede Socialminister at tage det Forsikringskompleks, hvoraf den foreliggende Sag jo for saa vidt er en Del, op til Revision. Det skulde ske, naar den værste Travlhed her paa Rigsdagen var overstaaet. Erfaringsmæssigt er Travlheden her paa Rigsdagen imidlertid permanent, saa jeg tør næsten gaa ud fra, at den højtærede Minister endnu ikke har haft Lejlighed til at sætte denne nærmere Undersøgelse i Gang. Det er beklageligt. Spørgsmaalet er nemlig, om ikke netop hele denne specielle Invalidforsikringsordning trænger til en grundig Revision. Samfundet har nu engang en ganske særlig Forpligtelse over for Medborgere, der kommer til Skade i

den tvungne militære Tjeneste, og selv om vi forlænger Ændringerne fra Marts 1946, hvorved Invalidrenten blev sat en Del op, tror jeg ikke, vi herved øver fuld Retfærdighed over for de militære Invalidere. Det er saaledes ret tvivlsomt, om Erstatningerne efter en Aarsløn paa 2 000 Kr. kan siges at være Udtryk for en fuldt forsvarelig Holdning fra det offentliges Side. Man maa jo ikke glemme, at det i Regelen er Invaliditet helt fra de unge Aar, der er Tale om her. Det er en haard Lod, der saaledes rammer den unge Mand under Udøvelsen af en Gerning, han ikke engang frivilligt har valgt.

Det var maaske ogsaa muligt, ja, vel endog særdeles sandsynligt, at det offentlige kunde gøre noget mere, end der gøres, for at give disse Invalidere en effektiv Omskoling, der i mange Tilfælde kunde føre dem helt eller delvis ind i det produktive Liv igen.

Da det endvidere maa siges, at der er noget vist irrationelt i, at man hvert Aar skal forlænge en Ordning af denne Art, henstiller jeg til den højtærede Socialminister, at han uanset Travlheden her paa Rigsdagen — for den overvinder vi nok ikke — nu gør Alvor af at tage denne Sag op til Revision. Det lader sig maaske oven i Købet gøre i Forbindelse med Opfyldelsen af et andet Tilsagn, som den højtærede Minister har givet, nemlig Tilsagnet om Nedsættelse af en Kommission til Overvejelse af en særskilt Invalidelovgivning.

Ud fra de Betragtninger, jeg her har fremført, skal jeg anbefale Lovforslaget till hurtig og velvilig Behandling.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Jeg takker for den velvillige Behandling af Lovforslaget. Det er naturligvis ogsaa Tanken i dette Tilfælde at give tilbagevirkende Kraft fra 1. April ved den endelige Revision. Det er ikke saaledes — det er vist i alt Fald ikke meget almindeligt —, at Ministeren gaar rundt og tager de forskellige sagkyndige Udvalg for sig og beordrer dem til at være færdige paa et bestemt Tidspunkt. Naar man har nedsat et Udvalg og givet til Kende, at man ønsker et Resultat saa hurtigt som muligt, maa man afvente Resultatet; det gælder ogsaa med Hensyn til Revisionen af disse Love. Jeg er sikker paa, at det er lige saa ubehageligt for en Minister at forelægge Forslag om Forlængelser i det uendelige, som det er for ærede Medlemmer at tale om disse Forslag og til Slut stemme for dem. Derfor stræber vi efter, saa snart et sagkyndigt